

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie skazanego **S. L.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2024 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 12 marca 2024 r. sygn. akt WKK 82/23,

o odmowie przyjęcia kasacji osobistej S.L. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 20 września 2023 r. sygn. akt II AKa 283/19, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 16 listopada 2018 r. sygn. akt IV K 82/18,

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. oraz art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

[PGW]

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z 20 września 2023 r. sygn. akt II AKa 283/19, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z 16 listopada 2018 r. sygn. akt IV K 82/18, którym S. L. skazany został za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności. Korekta wyroku sądu pierwszej instancji

w odniesieniu do tego skazanego sprowadzała się do zmiany zapisu ustalonej w pkt. I wyroku wartości szkody z „283 000 złotych” na „243 000 złotych”, obniżeniu orzeczonej w pkt. II jednostkowej kary grzywny do 150 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz obniżeniu orzeczonej w pkt. IV łącznej kary grzywny do 300 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 20 września 2023 r. sygn. akt II AKa 283/19 zaskarżył obrońca z wyboru skazanego S. L.– radca prawny J. B., który sporządził i podpisał kasację w dniu 9 grudnia 2023 r. W tym samym dniu kasację osobistą złożył skazany (data wpływu 22 grudnia 2023 r.)

Kasacja obrońcy zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 15 grudnia 2023 r. sygn. akt WKK 82/23, wobec stwierdzenia, iż odpowiada warunkom formalnym, przekazana została do Sądu Najwyższego, gdzie w dniu 25 kwietnia 2024 r. zarejestrowana została pod sygn. akt V KK 191/24, a zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej z 6 maja 2024 r. przydzielona sędziemu referentowi. Natomiast zarządzeniem wskazanego Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 12 marca 2024 r. sygn. akt WKK 82/23, odmówiono przyjęcia osobistej kasacji skazanego – „paralelnej” do kasacji jego pełnomocnika, z uwagi na nieuzupełnienie braku formalnego, pomimo stosownego uprzedniego wezwania jej autora do sporządzenia i podpisania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez adwokata albo radcę prawnego, do czego obliguje treść art. 526 § 2 k.p.k. Stosowne wezwanie skierowane zostało do skazanego w dniu 28 grudnia 2023 r. (doręczone w dniu 15 stycznia 2024 r.) Na to zarządzenie skazany złożył zażalenie, datowane na dzień 10 kwietnia 2024 r. (data wpływu 19 kwietnia 2024 r.), domagając się nadania dalszego biegu także jego kasacji. Z tego względu, wobec treści zażalenia, w którym nie przedstawiono żadnej argumentacji wskazującej na jakąkolwiek wadliwość zaskarżonego zarządzenia oraz wobec niestwierdzenia podstaw do uchylenia tej decyzji procesowej w związku z wystąpieniem jednej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych określonych w art. 439 § 1 k.p.k., zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

Nadmienić na koniec wypada, iż wszelkie oświadczenia i pisma stron procesowych składane po upływie terminu do wniesienia kasacji albo poza zarzutami w niej podniesionymi, podlegają rozpoznaniu przez sąd kasacyjny, jednak wyłącznie w zakresie, w jakim ich argumentacja pozostaje w ścisłym związku z zarzutami zawartymi w kasacji. Wyjątek od tej zasady stanowi tylko podniesienie poza kasacją i po upływie terminu do jej wniesienia, zarzutu wskazującego na uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą (zob. postanowienie SN z 1 grudnia 2004 r. sygn. akt II KK 332/04, LEX 163251). Przesądza o tym treść art. 536 k.p.k., który mówi o rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy kasacji „w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a w zakresie szerszym – tylko w wypadkach określonych w art. 435, 439 i 455” jasno wskazuje, że w postępowaniu kasacyjnym totalna kontrola zaskarżonego wyroku nie wchodzi w grę. Nie jest zatem możliwe podniesienie nowego zarzutu po upływie terminu do wniesienia kasacji. Obowiązek uwzględnienia tego rodzaju pism w opisanym zakresie, w tym wypadku także treść osobistej kasacji skazanego, zabezpiecza interes prawny skazanego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PGW]

[ał]